

Socialrådgiverforeningen siger, at det er et fænomen, man kender rundtomkring i landet, nemlig socialrådgivere, der får at vide, at der ikke er penge, når vi når slutningen af året, og derfor skal I ikke anbringe børn.

Er det virkelig sådan et Danmark, vi ønsker, hvor de mest dårligt stillede ikke kan få den hjælp, fordi der ikke er penge til det? Derfor vil jeg gerne spørge ordføreren: Hvad har ordføreren parti tænkt sig at gøre ved det her problem med, at der ikke er penge til at hjælpe de her udsatte børn? Og hvad skal der til for at hjælpe de her udsatte børn?

Kl. 10:43

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 10:43

Inger Støjberg (V):

Jeg vil indlede med at sige, at jeg er fuldstændig enig med fru Cekic i, at der selvfølgelig skal ske anbringelse, når det er nødvendigt. Derfor synes jeg, at det er præcis lige så ulykkeligt, som fru Cekic synes, når børn ikke kan blive anbragt, fordi der er en stram økonomi i en kommune – hvis det er, fordi der er en stram økonomi i en kommune.

Derfor er det også vigtigt at sende et klart signal til kommunerne om, at det her altså er et klart og tydeligt kommunalt ansvar. Men det er selvfølgelig også vores ansvar, at hele lovgrundlaget for anbringelser så er i orden. Det var jo derfor, at vi sidste år vedtog en ny anbringelsesreform her i Folketinget, som også SF stemte for. Anbringelsesreformen blev faktisk enstemmig vedtaget, og det synes jeg er godt. For jeg synes, at det lige præcis med sådan nogle ting er godt, hvis Folketinget står helt samlet.

Men som jeg også tidligere har nævnt, har velfærdsministeren varslet, at hun vil gennemføre barnets reform, altså så man tager udgangspunkt i barnet. Hvad der kommer til at ligge i den reform er ikke klarlagt endnu. Jeg håber også, at SF vil bidrage positivt, og det kan jeg i dag høre partiet vil.

Kl. 10:44

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Der er yderligere en kort bemærkning fra fru Özlem Cekic.

Kl. 10:44

Özlem Sara Cekic (SF):

Vi skal være med i de her forhandlinger om børnenes reform, men SF deltager ikke i sådan en forhandling for kun at få flotte ord vedtaget på et stykke papir. Der skal penge til. Vi kan her i

dag læse på Informations forside, at Erik Fabrin siger, at kommunerne er så presset økonomisk, at de er nødt til at gå ind og sige, at 2.000 færre børn skal anbringes næste år. Hvordan hænger det sammen med, at vi samtidig hører statsministeren og efterfølgende ordføreren for Venstre sige, at dansk økonomi aldrig har været så stærk som nu? Kan det virkelig passe, at der er børn, der har brug for hjælp, som ikke kan få den, fordi man gerne vil give de her penge til de rige i form af skattelettelser i stedet for at gå ind og sige: Vi gør en forskel for de her børn?

Kunne man forestille sig en med ondt i hjertet, der henvender sig på en skadestue og siger: Jeg har ondt i hjertet – og at sygeplejersken eller lægen svarer: Du må sgu tage hjem, for vi har ikke råd til at behandle dig? Det er lidt det samme, de her børn oplever. De henvender sig, familierne henvender sig, de råber om hjælp. Vi hører den ene katastrofehistorie efter den anden i pressen. Kommunerne siger, at der ikke er penge. Socialrådgiverne siger det samme. Hvad skal der til, hvis man konkret vil gå ind og gøre en forskel for de her børn? Vil Venstre give ekstra penge, eller vil de ikke give ekstra penge?

Kl. 10:46

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 10:46

Inger Støjberg (V):

Jeg tror egentlig ikke, at uenigheden er så stor, som fru Cekic forsøger at få det til at lyde som om. Men lad mig lige slå en pæl igennem den der med skattelettelser til de rigeste. Det er jo fuldstændig forkert. De skattelettelser, der er givet i den her regerings tid, er givet til lav- og mellemindkomstgrupperne, og det er de, fordi det skal kunne betale sig at arbejde. Sådan er det. Så det kan vi i hvert fald hurtigt lige få lagt til side.

Nej, det skal da selvfølgelig ikke kun være flotte ord. Det er jo også et spørgsmål om at respektere, at det her altså er en kommunal opgave. Men så er det også et spørgsmål om, at vi i fællesskab – det kan såmænd godt være Venstre og SF i fællesskab – sender et klart signal til kommunerne om, at man altså skal leve op til sine forpligtelser, også når det gælder anbragte børn. Jeg er lige ved at sige: i særdeleshed, når det gælder anbragte børn. For det er ulykkelige skæbner, vi ser rundtomkring. Det kan jeg slet ikke være uenig med fru Cekic i.

Men når Fabrin siger, at der nok nu er 2.000 børn, der ikke bliver anbragt til næste år, fordi